

И като мисли още дълго за нещастието на сина си — реши да иде и да го види.

XXIV.

Павелъ и Царка не се срещаха, защото бѣха въ различни помѣщения. Пъкъ и нито той, нито тя желаеха да се видятъ.

Павелъ бѣ отаденъ на мисли, които го убеждаваха, че жената е едно зло въ живота.

Той си спомняше, че за жена взе първиятъ подкупъ; че за жена потжпка службата си и пакъ за жена извърши убийство. И въ лицето на Царка той виждаше всички жени, които почерниха живота му. И намрази Царка.

Царка отъ какъ е докарана въ затвора разбра, че ако Павелъ не бѣше мекушавъ, ако